

arbejdskraft, vil en sådan udbygning først kunne have virkning efter en årrække.

Allerede det første år efter en ratifikation af konventionen vil der ske et kraftigt fald i antallet af nyindleverede patentansøgninger. For tiden modtager direktoratets patentafdeling årligt ca. 6.000 patentansøgninger, hvoraf ansøgninger fra udlandet udgør ca. 85 pct. På grundlag af erfaringer fra lande, der er tilsluttet konventionen, må det skønnes, at dette tal for Danmarks vedkommende i løbet af nogle år vil falde til omkring 2.000–2.500 ansøgninger årligt. Faldet i ansøgningstallet forventes udelukkende at berøre ansøgninger fra udlandet, idet danske ansøgere efter en tilslutning til det europæiske patentsystem må antages fortsat at søge dansk patent som prioritetsgrundlag for en eventuel europæisk patentansøgning.

Et ansøgningstal på omkring 2.000–2.500 vil stort set svare til patentafdelingens kapacitet, hvis den tekniske sagsbehandling alene varetages af direktoratets fastansatte ingeniører og ikke som nu for en væsentlig dels vedkommende af akkordansatte ingeniører og af de fastansatte ingeniører ved merarbejde. Dog vil direktoratets store sagsbeholdning medføre, at akkordarbejdet må fortsætte en del år endnu. Dette muliggør på den anden side, at nedgangen i antallet af medarbejdere stort set vil kunne ske ved naturlig afgang.

Et fald i antallet af ansøgninger er en forudsætning for, at der kan rettes op på direktoratets behandlingskapacitet. Denne har i en årrække været utilstrækkelig, hvorfor mængden af sager, som ikke er færdigbehandlet, er vokset støt og i dag udgør ca. 35.000 sager svarende til ca. 6 års sagstiltgang. Antallet af sådanne sager har vokset sig så stort af flere grunde. Dels steg antallet af ansøgninger kraftigt i 1960'erne, dels øges mængden og svarhedsgraden af det materiale, der skal undersøges forud for en eventuel patentudstedelse, og dels er det vanskeligt at skaffe ingeniører. Selv det forhold, at en væsentlig del af sagsbehandlingen i mange år har været varetaget af akkordansatte ingeniører, samt ved merarbejde af de fastansatte ingeniører, har ikke kunnet dæmme op for det store behandlingsefterslæb.

Det forventede fald i det årlige ansøgningstal til 2.000–2.500 er på den anden side ikke større, end at direktoratet fortsat kan fungere som patentudstedende myndighed med både nyhedsundersøgelse og patenterbarhedsbedømmelse på et tilstrækkeligt højt niveau. Det vil således fortsat være muligt at have en stab af ingeniører, der – hver med et tilbundsående kendskab til sit specialområde af

teknikken – kan dække hele teknikens område på ekspertniveau.

Den lange behandlingstid for ansøgningerne har også uheldige økonomiske virkninger for direktoratet. Mange ansøgere, især de udenlandske, opgiver deres ansøgning, hvis der går for mange år, inden patent udstedes. Allerede fra indleveringen giver en ansøgning en vis patentretlig beskyttelse. Ansøgerne har således haft den nødvendige beskyttelse i de første år, og senere hen vil opfindelsen ofte ikke være af så stor betydning på grund af den fortsatte tekniske udvikling. Opgivelse af ansøgningen har til følge, at direktoratet med det eksisterende afgiftssystem går glip af væsentlige indtægter, idet årsafgifterne kun forfalder til betaling, når patentet udstedes, dog med tilbagevirkende kraft fra ansøgningens indgivelse.

På denne baggrund har der som et led i det nordiske patentsamarbejde været ført fælles nordiske forhandlinger med henblik på at ændre det eksisterende afgiftssystem, og der er mellem patentmyndighederne i Danmark, Norge og Sverige opnået enighed om snarest at søge indført et system med betaling af årsafgifter for patentansøgninger i ansøgningstiden.

Af hensyn til den nordiske retsenhed på området og som følge af at en gennemførelse af dette ændrede afgiftssystem vil nødvendiggøre ændring af en række bestemmelser i patentloven, har det imidlertid ikke været muligt i nærværende lovforslag at indarbejde denne ændring. Forslag herom vil derfor senere blive fremsat.

Finansieringen af direktoratets drift, som den hidtil har været med en tilstræbt balance i udgifter og indtægter, vil kunne opretholdes efter en ratifikation af Den europæiske Patentkonvention.

Patentafdelingens indtægter fremkommer hovedsagelig ved betaling af årsafgifter for udstedte patenter og indleveringsafgifter for nye patentansøgninger. For finansåret 1980 androg indtægten fra årsafgifterne ca. 18 mill. kr. og indleveringsafgifterne ca. 4,5 mill. kr.

På grund af den store mængde ikke-færdigbehandlede sager på ca. 35.000 vil en ratifikation i en årrække ikke medføre, at der årligt udstedes færre patenter af den danske patentmyndighed end før. Indtægten fra årsafgifter må derfor stort set forventes at ville være uændret. Derimod vil nedgangen i antallet af nyindleverede ansøgninger, som vil indtræffe ved en tiltrædelse af konventionen, bevirke et fald i den del af direktoratets indtægter, der hidrører fra indleveringsafgifter.

Størrelsen af denne nedgang er svær at forudsige, men vil i løbet af de første par år efter en rati-